

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

22 אפריל 2010

ת"פ 24852-09-09

מדינת ישראל נ' פגסוס תיירות
ונסיעות בע"מ ואח'

בפני כב' השופטת דורית רייך-שפירא

מדינת ישראל- משרד התמ"ת

המאשימה

נגד

פגסוס תיירות ונסיעות בע"מ

הנאשם

נוכחים:

התובעת עו"ד טלי קינן
ב"כ הנאשמת עו"ד איילת דביר בשם עו"ד ש.דגן**גזר - דין**

חברת פגסוס תיירות ונסיעות בע"מ (להלן: "הנאשמת" ו/או "החברה") עוסקת במתן שירותי תיירות לצרכנים, בין היתר, במכירת חבילות נופש וטיולים קבוצתיים לחו"ל, הכוללים שירותי טיסה בטיסות סדירות.

בספטמבר 2009, הגישה נציגת התמ"ת, עו"ד טלי קינן (להלן: "התובעת") כתב אישום נגד החברה ונגד מנהלה ניר ראובן ובו ארבעה אישומים, שעניינם הטעיית צרכנים ואי הכללת פרטים מלאים בתקנון לגבי עסקת מכר מרחוק לפי [חוק הגנת הצרכן](#), התשמ"א – 1981 (להלן: "החוק").

בישיבת יום 22.03.10, הודיעו התובעת ועו"ד ש. דגן (להלן: "הסנגור") על הסדר טיעון אליו הגיעו, לפיו קודם להקראה תוקן כתב האישום, באופן שנמחקו כל החלקים שהתייחסו למנהל החברה ראובן ניר. כמו כן נמחק אישום אחד מארבעת האישומים שיוחסו לחברה. מר ניר מנהלה של הנאשמת הודה בשמה בעובדות כתה באישום המתוקן כדלקמן:

האישום הראשון – גביית היטל דלק תוך הטעיית צרכנים וניצול מצוקתם:

1. במהלך השנים 2008-2009 (להלן: "התקופה הרלוונטית"), הציעה הנאשמת חבילות טיולים קבוצתיים לחו"ל, שכללו: שירותי קרקע ושירותי טיסה בטיסות סדירות. החברה פירסמה חבילות טיולים אלה והציעה אותם למכירה לקהל הרחב.
2. הצרכנים שילמו עבור חבילת הטיול את המחיר שהנאשמת פרסמה לפני יציאתם לחו"ל.

3. בטרם ובמהלך ביצוע העסקה, עובדי הנאשמת לא מסרו לצרכנים על הייתכנות, שבסמוך למועד היציאה לטיול, יהיה עליהם לשלם תוספת למחיר שפורסם והוסכם, וזאת בגין העלאת היטל הדלק, הגם שהתייקרות כזו היא בגדר מידע רלוונטי ויש בו עניין מהותי בעסקה.
4. בפועל במהלך התקופה הרלוונטית, לאחר שנקשרו העסקאות בין הנאשמת לצרכנים ולפני מועדי יציאת הצרכנים לטיולים הקבוצתיים, התייקרו מחירי הטיסות הסדירות בשל עלייה במחירי הדלק.
5. חרף העובדה שחברות התעופה הודיעו לנאשמת על ייקור הדלק מבעוד מועד, הנאשמת העבירה את המידע לצרכנים ברגע האחרון ממש, לפני מועדי היציאה לטיול, ודרשה את תשלום תוספת, כתנאי לשחרור כרטיסי הטיסה. בכך אילצה את הצרכנים לבחור באחת משתי אפשרויות: לשלם את תוספת הנדרשת או לחילופין להודיע על ביטול העסקה שגרר חיוב בתשלום קנס גבוה.
6. הנאשמת הודתה שבאופן זה הטעתה וניצלה מצוקתם של עשרים וארבעה צרכנים ששמותיהם מפורטים בנספח א' לכתב האישום, וגבתה מהם עשרות דולרים שסכומיהם נגזרו ממחירי הכרטיסים בסכומים: שבין \$29, \$40, \$45, \$69, \$81 ובאחד המקרים חוייב הצרכן בתשלום \$173.

האישומים השני והשלישי - אי הכללת פרטים בתקנון שחובה לכלול אותם בהתאם לחוק הגנת הצרכן:

1. במהלך 2009 מכרה הנאשמת לצרכנים כרטיסי טיסה ו/או חבילות נופש במכר מרחוק באמצעות האתר האינטרנטי שלה, שכתובתו www.pegasusisrael.co.il (להלן: "האתר").
2. בתאריכים 11.03.09, 1.09.09 ו- 24.12.09 ערכו פקחי משרד התמ"ת ביקורות באתר. הביקורות העלו, שהנאשמת פרסמה באתר תקנון שחסרו בו פרטים וזאת בניגוד להוראת סעיף 14ג' לחוק הגנת הצרכן, ביניהם: שמו המלא של העוסק, מספר החברה, כתובתה, זכות הביטול, שמוקנית לצרכנים בעסקת מכר מרחוק ופירוט תנאי הביטול.

הרשעה והטיעונים לעונש

בהתאם להסדר הנאשמת הורשעה על פי הודאתה, ב"כ הצדדים המליצו במשותף להשית על עליה קנס בסך 150,000 ₪, בנוסף לחתימתה על התחייבות בסכום זהה, לפיה במשך שלוש שנים, תמנע הנאשמת מביצוע עבירות נשוא הרשעתה. כמו כן חוייבה הנאשמת להשיב לצרכנים שנכללו בנספח א' לכתב האישום המתוקן את התוספת המחיר שנאלצו לשלם.

ב"כ הצדדים הדגישו בטיעוניהם לעונש את תקדימיות ההרשעה. הסניגור עמד על חוסר שליטתה של חברת נסיעות בהתייקרויות מחירי הדלק והפנה לפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית דין לחוזים אחידים **בח"א (ים) 804/07, דיזנהוז יוניטורס נסיעות ותיירות (1979) בע"מ נ' היועמ"ש**, ממנו עולה, לטענתו, שבמקרה של התייקרות דלק, חברת הנסיעות רשאית לדרוש מהנוסע לשלם את תוספת הדלק, **ובלבד** שהנוסע לא שילם את מחיר עבור הכרטיס במלואו או בחלקו (ראו פסקה 79 לפסק הדין). כמו כן התבקש בית המשפט זה ליתן משקל רב לקולא והודאה שחסכה זמן שיפוטי ולעברה הנקי של הנאשמת שפעילה בתחום התיירות מאז 1996 והיא משרתת קהל צרכנים רחב מאוד לשביעות רצונם המלאה.

שמיעת הטיעונים ושקילת מכלול הנסיבות, מביא למסקנות כדלקמן:

1. **הסדרי טיעון** – ככלל בתי המשפט נוהגים לכבד הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים במידה והוא סביר והגיוני ויש בו כדי לאזן בין האינטרסים הנוגדים לכאורה של הנאשם הספציפי מחד, וכלל הציבור מאידך. ככלל בתי המשפט אינם מתערבים בהסדרי טיעון המוגשים בפניהם וזאת בהתאם להלכה שיצאה מלפני בית המשפט העליון, בהרכב תשעה שופטים, בע"פ 1958/98, פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(1), 577 בעמ' 590.
2. **מדיניות הענישה** - על מהותן ותכליתן של העבירות לפי **חוק הגנת הצרכן** נאמר ונכתב כבר הרבה ואין צורך לחזור. על בית המשפט לעשות להגנת צרכנים באופן שלמושג "הגנת הצרכן" יהיה תוכן קונקרטי, וזאת בעיקר בהתחשב בהבדלי הכוחות שבין הספק החזק לצרכן הבודד שהוא הצד החלש.
3. יציבות המסחר בשווקים הממשיים ומכח קל וחומר בשווקים הוירטואליים, נגזרת מהגינות מסחרית המבטיחה **מפגש רצונות אמיתי** בין הצדדים לעסקה. עסקה שנקשרה מחמת טעות הצרכן, שהוותרו ממנו חלק מפרטי העסקה ותנאיה וכאשר הספק לא עמד במועד אספקת המוצר או העלה את מחירו בנסיבות שלצרכן אין דרך אלא לשלם את התוספת, היא עסקה המושתת על טעות הקונה ולא משקפת מפגש רצונות אמיתי וככזו, איננה עסקה בין שווים ופוגעת בזכויותיו של הצרכן.
4. **מהכלל אל הפרט** – לנגד עיני המצוקה ועוד יותר ממנה עגמת הנפש ותחושת התסכול שחוו הצרכנים, "שביושבם על מזוודות" הועמדו בפני הצורך לבחור בין שתי רעות, שמשמעות שתיהן חובת תשלום נוספת. האחת תשלום בגין התייקרות שלא הודעה להם מראש ואחרת וויתור על הטיול פלוס תשלום קנס. בנסיבות אלה אין תמהה שצרכנים רבים שילמו בלית ברירה.
5. חומרתן של נסיבות אלה מקבלת משנה חומרה בהתחשב בהודאת והרשעת הנאשמת בפרסום תקנון חסר, שאיננו עומד בדרישות החוק. הנאשמת, חברה ותיקה שעל לקוחותיה נמנים גופים וחברות, היא בגדר "הארזים" בתחום, ומעמדה מחייב אותה בהקפדה יתרה על שמירת החוק והגינות כלפי לקוחותיה.
6. יחד עם זאת וחרף החומרה, בית המשפט הגוּזר את הדין עושה כן בהתחשב בעקרון הענישה האינדיווידואלי ונותן משקל להסדר טיעון ולעמדת התביעה כפי שנפסק בהלכת פלוני הנ"ל.

7. בהקשר לנאשמת יש להתחשב לקולא במשקלם המצטבר של נתונים וטענות כדלקמן:
- א. עברה הנקי של הנאשמת.
 - ב. הודאתה שחסכה זמן שיפוטי רב.
 - ג. העובדה שההרשעה בתיק זה היא הרשעה תקדימית, וכידוע בית המשפט לא נוהג למצות את מלוא חומרת הדין, בהרשעות כאלה במיוחד עם נאשם שעברו נקי.
 - ד. העונש המוצע הוא עונש משמעותי במיוחד בהתחשב ברכיב ההרתעתי הצופה פני עתיד.
 - ה. נכונותה של הנאשמת להשיב לצרכנים את תוספת התשלום ששילמו בגין ייקור הדלק.

סוף דבר – וכאמור לעיל, שקילת האינטרסים הרלוונטיים לחומרה ולקולה ואיזונם זה מול זה, מביאה למסקנה שההסדר סביר וראוי לכבדו, פרט לתוספת מסוימת שתפורט להלן. על הנאשמת נגזר כדלקמן:

- ו. קנס בסך 150,000 ₪ שישולם ב 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מ- 1.06.10 ובכל ראשון לחודש שאחריו. לא ישולם תשלום אחד במועדו, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מיידי.
- ז. מנהל הנאשמת מר ראובן ניר יחתום בשמה על התחייבות בסך 150,000 ₪ שבמשך שלוש שנים מהיום לא תעבור הנאשמת עבירה מהעבירות בהן הורשעה בתיק זה. ההתחייבות תימסר למזכירות בית המשפט עד ליום 23.04.10.
- ח. הנאשמת תשיב לצרכנים המפורטים בנספח שמצורף לכתב האישום את כספי תוספת הדלק ששילמו, כמו כן תשלם לכל אחד מהם פיצוי בסך \$50.

הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום מהיום.

דורית רייך שפירא 54678313

ניתנה והודעה היום ח' אייר תש"ע,
22/04/2010 במעמד הנוכחים.

3 יולי 2010

דורית רייך-שפירא, שופטת

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[הודעה למנויים על עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו - הקש כאן](#)